8· (արևմտեան թևի վերայ) մեղաւորաց յիշատ
9· ակարան ինձ եւ ի մ(ոց) եւ որք աղաւթէք
(զ)մեզ յիշեցէք

Առաջին արձանագրութիւն. Առաջին տող. «տ ն» աղագրութեամբ. «Թեոդորոսի» բառի մէջ ոս միացած: Երկրորդ տող. «Գնունեաց և «եպիսկոպոսի» բառերի մէջ, ու, պի, միացած: Առաջնի Ո-ի կամարի տակ մի գծիկ կայ, որ մտածել է տալիս, թէ կարող է բու լինել, որով «Գնթունեաց» կկարդացուի: Երրորդ տող. «շինեցաւ», ընդգծուածը միացած, «ա ծաին» աղագրութեամբ: Վեցերորդ տող սկզբից պակաս (Բ ա ծ ?), «մեղաւոր» բառի մէջ «ղ» մաշուած:

Երկրորդ արձանագրութիւն, Առաջին տող. «Ա յ» աղագրութեամբ:
Հինգերորդ տող. «Ապահունեաց»—ընդգծուածը կապակցուած տեղ չլինելու պատճառով:

9. Գրիգոր Մամիկոնեանի արձանագրութիւնը Արուճի Ս. Գրիգորի արևելեան պատի վերայ, գրուած 668 թուին: «Ի եւ Թ ամի Կոստանտնի» թուագրութիւնը համարում ենք ճիշդ (հակառակ. I Орбели. Багаванская Надпись 639 г. են. Христ. Востокъ Т. II. եր. 138—142): Արձանագրութեան մեծութիւնն է 127×62 սմ.:
Երկրորդ տող. «աւr» բառի մէջ r կտրուած է: Արձանագրութեան տակ «ողորմեա ք ս ա ծ» յետին ժամանակի գրուածք է:

ի եւ Թ ամի Կոստանտնի մարե
րի ամսոյ որ աւ(ր) Ժ եւ Ե հիմն
արկեցաւ սուրբ կաթողիկէս
ի ձեռն Գրիգորի Մամիկոնենի
Հայոց իշխանի եւ Հեղինէ
ի նորին զուգակցի
ի բարեխաւսութիւն շինաւ
ղաց զսա:

10. Արտաւազդ Կամսարականի տապանի արձանագրութիւնն է: Կարծում ենք Հրահատայ որդի Արտաւազդը Ներսեհ Կամսարականի թոռն էր և վախճանուել է Է. դարու առաջին քառորդին (Տես և էջմ. և հայ հնագոյն Եկեղ. Մեսրոպ վրդ. եր. 105): Տապանի վերին մասը բութ օրօրոցաձև է, որ յատուկ էր արաբական շրջանի գերեզմաններին: Երկարութիւնն է 2 մ. 47 սմ., իսկ արձանագրութիւնը (կափարչի հարաւ նայող կողի վերայ) 75×50 սմ.: Վերարտադրութիւնը շատ անբաւարար է, կորած են տառերի բնորոշ և նուրբ գծերից շատերը. լուսանկարուած է էստամպաժից, անյարմար պայմաններում: Գերեզմանը գտնւում է գետնայարկ կամարի տակ: